

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2023 č. j. MSK 41049/2023

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 19. 6. 2023 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno usnesení Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále také jen „MUFO“) ze dne 8. 11. 2019, zn. MUFO 34000/2019, kterým bylo podle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) rozhodnuto tak, že žalobkyně není účastníkem řízení vedeném pod sp. zn. MUFO_S 4208/2020 ve věci povolení k nakládání s vodami a zároveň bylo rozhodnuto o zastavení řízení v této věci.

2. Žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného obdržela ve formě „výstupu automatizované konverze s „doložkou automatizované konverze do dokumentu v listinné podobě“, kterou vystavila Česká pošta, s. p., dne 12. 4. 2023. Žalobkyně se domnívá, že není garantována nezměnitelnost napadeného rozhodnutí, ani jeho původ od žalovaného, jelikož rozhodnutí neobsahuje všechny náležitosti dle § 69 odst. 1, resp. § 69 odst. 3 správního řádu, konkrétně neobsahuje podpis, resp. elektronický podpis odpovědné osoby za Českou poštu, s. p., resp. za žalovaného, ani otisk úředního razítka, resp. uvedením slov „otisk úředního razítka“ České pošty, s. p. ani žalovaného.
3. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobkyně spatřuje v tom, že žalovaný v něm nezmínil, jak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 3. 2023, č. j. 1 As 159/2023-40 blíže odůvodnil postup, podle kterého se měl žalovaný řídit, když nezmínil, že NSS uvedl, že „již není procesní prostor, aby správní orgány samostatně posuzovaly účastenství stěžovatelky v řízení a samostatným usnesením je deklarovaly. Jestliže žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 5. 2021 zamítl odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí I. stupně jako nepřipustné, měla stěžovatelka brojit proti tomuto rozhodnutí žalobou, v níž by se domáhala toho, že měla být účastníkem daného řízení. Právě potencionální řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 jí mohlo poskytnout procesní prostor pro uplatnění argumentace, proč měla být účastníkem daného řízení“.
4. Jelikož je žalovanému z úřední činnosti známo, že se nejednalo o „potencionální“ řízení proti jeho rozhodnutí z 31. 5. 2021, nevypořádal se v napadeném rozhodnutí se „skutečným“ řízením, tedy s řízením vedeným u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 69/2021, které NSS ve svém rozsudku nevzal v potaz. Žalovaný tak pouze mechanicky převzal právní názor NSS, resp. se odchýlil od předchozích rozsudků NSS, podle kterých prolomení povinnosti správního orgánu být vázán právním názorem soudu přichází v úvahu tehdy, pokud v průběhu správního řízení po zrušení rozhodnutí správního orgánu byla učiněna nová skutková zjištění nebo pokud došlo ke změně právní úpravy, podle níž má být věc posuzována.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K námitce žalobkyně ohledně způsobu doručování žalovaný uvedl, že doložka výstupu autorizované konverze provedená automatizovaně nemusí obsahovat razítko ani podpis pracovníka České pošty. Toto je nahrazeno v souladu s § 25 odst. 2 písm. j) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, zajišťovacím prvkem zajišťující integritu.
6. Dále žalovaný zdůraznil, že je ve věci vázán právním názorem NSS a nelze souhlasit s žalobkyní, že by nastaly skutečnosti vedoucí k prolomení povinnosti správního orgánu být vázán právním názorem soudu, neboť nebyla učiněna žádná nová skutková zjištění a ani nedošlo ke změně právní úpravy.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí zjistil následující skutečnosti.
8. Dne 12. 12. 2018 byla podána k MUFO žádost o vydání společného povolení ke stavbě „Společná kanalizace“ za účelem zneškodňování odpadních vod z provozů budoucích domácností novostaveb 16 RD na pozemcích parc. č. XA, XB a XC, vše v k. ú. X. Zároveň byla podána ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona žádost o povolení k vypouštění

odpadních vod do vod povrchových (do bezejmenné vodoteče – pravobřežního přítoku vodního toku Ostravice).

9. Žalobkyně požádala podáním ze dne 3. 6. 2019 MUFO o zařazení do uvedených řízení. Zařazením do okruhu účastníků řízení měla být žalobkyni poskytnuta možnost hájit její majetková a procesní práva.
10. Usnesením ze dne 8. 11. 2019 rozhodl MUFO tak, že žalobkyně není účastníkem řízení o povolení nakládání s vodami a společného řízení o umístění a povolení stavby „Společná kanalizace“. V rozhodnutí správní orgán vysvětlil, že v řízení o povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových přísluší postavení účastníka řízení osobám uvedeným v § 27 správního řádu ve spojení s § 115 vodního zákona a ve společném řízení o umístění a povolení stavby „Společná kanalizace“ toto postavení přísluší osobám uvedeným v § 94k stavebního zákona.
11. Odvolání žalobkyně proti usnesení MUFO žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 7. 2020 zamítl.
12. Toto rozhodnutí bylo následně zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2021, č. j. 22 A 76/2020-35. V dalším řízení rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 10. 2021, kterým opětovně zamítl odvolání žalobkyně proti usnesení MUFO ze dne 8. 11. 2019.
13. Proti posledně citovanému rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou u podepsaného soudu, přičemž řízení o žalobě bylo vedeno pod sp. zn. 22 A 3/2022. V tomto řízení podepsaný soud žalobu žalobkyně rozsudkem ze dne 30. 5. 2022, č. j. 22 A 3/2022-34 zamítl.
14. Ke kasační stížnosti žalobkyně rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8. 3. 2023, č. j. 1 As 159/2022-40 tak, že zrušil napadený rozsudek i rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2021 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zavázal přitom žalovaného právním názorem, že měl namísto rozhodování o odvolání řízení o žádosti, aby deklaroval, že stěžovatelka je účastníkem řízení, zastavit řízení pro zjevnou bezpředmětnost.
15. Zároveň NSS doplnil, že *„poté, co správní orgány rozhodly ve věci samé, bylo možné otázku účastnictví stěžovatelky v řízení posoudit pouze v rámci řízení o odvolání proti meritornímu rozhodnutí. Není však již procesní prostor, aby správní orgány samostatně posuzovaly účastnictví stěžovatelky v řízení a samostatným usnesením je deklarovaly. Jestliže žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 5. 2021 zamítl odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci samé jako nepřijatelné, měla stěžovatelka brojit proti tomuto rozhodnutí žalobou, v níž by se domáhala toho, že měla být účastníkem daného řízení. Právě potenciální řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 jí mohlo poskytnout procesní prostor pro uplatnění argumentace, proč měla být účastníkem daného řízení“*.
16. Po vrácení věci žalovanému rozhodl žalovaný nyní napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 26. 2. 2024, ke kterému se nedostavil žádný z účastníků, přičemž tito svou neúčast omluvili a souhlasili s jednáním v jejich nepřítomnosti.

18. Předně musí krajský soud odmítnout námitku žalobkyně ohledně způsobu doručování, neboť žalovaný postupoval zcela v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů. Doložka konverze dokumentu v listinné podobě přitom obsahuje náležitosti stanovené § 25 odst. 2 citovaného zákona.
19. Dále krajský soud pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí připomíná, že z úřední činnosti mu je známo, že žalobkyně brojila u Krajského soudu v Ostravě žalobou proti shora zmiňovanému rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně ve věci samé, tedy proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 15. 12. 2020, sp. zn. MUFO_S 4208/2020. Uvedeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně povolil nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách (dále také jen „vodní zákon“), vypouštění předčistěných odpadních vod do vod povrchových, bezejmenného vodního toku na pozemku parc. č. XC v k. ú. X, a zároveň podle § 94p odst. 1 stavebního zákona schválil stavební záměr stavby vodního díla nazvané „Společná kanalizace“.
20. Řízení o této žalobě bylo u podepsaného soudu vedeno pod sp. zn. 22 A 69/2021, přičemž krajský soud rozsudkem ze dne 30. 5. 2022, č. j. 22 A 69/2021-34 žalobu žalobkyně zamítl. Kasační stížnost žalobkyně proti tomuto rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2022, č. j. 1 As 158/2022-37.
21. Jakkoli žalobkyně v žalobě nevymezila, jak mohla či měla být dotčena na svých právech napadeným postupem žalovaného, má soud za to, že je vhodné námitku žalobkyně vypořádat.
22. Žalobkyně obecně namítla, že žalovaný pouze mechanicky převzal právní názor vyslovený v rozsudku NSS ze 8. 3. 2023, č. j. 1 As 159/2023-40 a poukázala na judikaturu NSS týkající se možnosti prolomení povinnosti vázanosti právním názorem.
23. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s., právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
24. Podle § 110 odst. 1 věta první s. ř. s., dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem zruší rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení, pokud ve věci sám nerozhodl způsobem podle odstavce 2; jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud.
25. Podle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s., zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu, a pokud již v řízení před krajským soudem byly pro takový postup důvody, současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu může sám podle povahy věci rozhodnout o zrušení rozhodnutí správního orgánu nebo vyslovení jeho nicotnosti; ustanovení § 75, 76 a 78 se použijí přiměřeně.
26. Z citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá, že žalovaný byl v dalším řízení po zrušení jeho rozhodnutí ze dne 25. 10. 2021 vázán právním názorem NSS vysloveným ve zrušujícím rozsudku. Vázanost právním názorem vyjádřeným ve zrušovacím rozsudku vyplývá ze smyslu kasace v právním řádu; pakliže by tomu nebylo, kasační pravomoc správních soudů by neměla rozumný smysl a musela by být nahrazena pravomocí apelační (blíže viz KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. *Soudní řád správní: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-4]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.).

27. Žalovanému tak nezbylo, než v souladu s právním názorem vysloveným NSS v kasačním rozsudku nyní napadeným rozhodnutím zrušit rozhodnutí MUFO ze dne 8. 11. 2019, zn. MUFO 34000/2019 a řízení zastavit.
28. Na tom nemůže změnit nic skutečnost, že kasační soud ve svém rozsudku hovořil pouze o „potencionálním“ řízení o přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021, ačkoliv se jednalo o „skutečné“ řízení, vedené u podepsaného soudu pod sp. zn. 22 A 69/2021.
29. Nebylo povinností žalovaného se blíže zabývat v napadeném rozhodnutí tím, zda a jaké, příp. s jakým výsledkem, bylo vedeno řízení u krajského soudu ve vztahu k rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 („ve věci samé“). Žalovaný totiž nepřevzal „pouze mechanicky“ právní názor NSS, ale rozhodl přesně v souladu s tímto názorem.
30. Pokud snad žalobkyně v žalobě zmiňovala judikaturou dovozenou možnost prolomení povinnosti správních orgánů být vázán právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku, nutno konstatovat, že žádná z judikaturou předvídaných situací (nová skutková zjištění či změna právní úpravy) v projednávané věci nenastala a nebyl tak žalovanému pro uvedený postup dán žádný prostor.
31. Nadto není krajskému soudu ani zřejmé, jak se v situaci, kdy byla podepsaným soudem zamítnuta žaloba proti zmiňovanému rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 „ve věci samé“ (kdy bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání žalobkyně), měla v právní sféře žalobkyně negativně projevit skutečnost, že žalovaný se řídil právním názorem vysloveným NSS.
32. Krajský soud tedy uzavírá, že námitku žalobkyně důvodnou neshledal.

Závěr a náklady řízení

33. Jelikož krajský soud neshledal vznesené žalobní námitky důvodné, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. února 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu